

BUON GIORNO MP-LEHDEN LUKIJAT

Helteessä Italiassa!

Terve terve taas MP-lehden lukijat! Odottelen tässä kotona Juhannusta ja poden hirmuista flunssaa, joten on aikaa taas kirjoitella. Sain tämän taudin päälle jo ennen Italian MM-osakilpailua, mutta se ei onneksi vauvannut kunnolla kun kisan jälkeen. Suomessa lääkäri totesi keuhkoputken tulehduksen, joten nyt on hyvä syy pitää pientä ajotaukoa.

Edellisen kerran kun kirjoittelin, niin tuli tieto, että Saksan MM-osakilpailu oli peruutettu, joten ennen Ruotsia ja Suomea oli jäljellä enää Italian kisa. Se meni meikäläisen ja Fariolin osalta jo tuttuun tyliin, eli jaettiin ykkös- ja kakkossijat keskenämme.

Kisa ajettiin Toscanan hienolla seudulla Il Ciocco nimisessä urheilukeskuksessa. Ennen kisa kiinnitettiin huomio taas extratesteillä olleisiin hirmu valleihin, joten oman maan miehet olivat ainakin harjoitelleet pätkiä vähän perhanasti. Reitti oli vuoristosta huolimatta ihan ajettavaa, mutta 35-asteen helle ja hirmunen pöly haittasivat molempina päivinä. Kun kisa vielä kesti kahdeksan ja puoli tuntia per päivä, niin ajaa sai ihan tosissaan. Urakan jälkeen olikin kädet ja jalat rakoilla, sekä nahkat pois persuksesta.

Eka päivä meni meikäläisen kohdalla hyvin, vaikka Fariolin kanssa olikin aluksi tiukkaa. Neljän pätkän jälkeen oltiin sekunnilleen tasoissa, kun Fariolilta meni hermo ja se heitti liian yrittämisen seurauksena kunnolla turvalleen. Kisa ratkesi siinä ja sain vähän jo lopussa varmistella. Voitto tuli lopulta minuutin erolla. Huono tuuri oli se, että kukaan muu nelarikuski ei onnistunut kiilaamaan meikäläisen ja Fariolin väliin, kun Bill Anderssonkin kaatui pölyssä etukautta ympäri ja katkaisi solisluunsa. Bili oli hetken aikaa tajukin pois ja lensi suoraan kotiin saamaan hoitoa. Kolmanneksi ajoi tuntematon italialainen Remo Fattori.

Tokana päivänä hirtti takajarru heti ekalla pätkällä kiinni nopeassa nelosen oikeassa ja vehkeet sammu kun seinään. Vaihteita pulatessa ja käyntiin potkiessa meni ainakin 15 sekuntia hukkaan, mutta hävisin Fariolin pohjille vain viisi sekkaa. Seuraavalla pätkällä vedin pohjat, mutta tokalla kierroksella jarru teki taas saman tempun ja vehkeet sammui siihen. Jarrusatula oli jotenkin

kulunut ja pääsi siksi vinoon. Saa nähdä kokeillaanko kohta taas Brembon jarrua Nissinin tilalla, sillä kolmepuolikkaalla ajava tallikaveri Arnaldo Nicoli on sellaista jo testannut ja se vaikuttaa toimivalta. Loppujen lopuksi hävisin tärkeät tädet MM-pinnat 22 sekunnin erolla ja kahteen vikaan osakisaan lähdetään siis siitä tilanteesta, että Fariolin pitää möhliä jotain, jos meikäläinen aikoo voittaa mestaruuden. Loppuun asti ainakin yritetään, se on niin perhanan varma!

Meikäläisen lisäksi ei muita suomalaisia ollut kisassa mukana, mutta tässä voisi tehdä pienen yhteenvetdon muista luokista. Piikeissä Nilsson ja Passeri ajoi voitot ristiin ja meikäläisen tallikaveri Edmondson oli kakkonen ja kolmonen. Sama kolmikko jahtaa myös mestaruutta ja Passeri saa kyllä tosissaan opetella ajamaan meikäläisissä maastoissa, jos aikoo voittaa.

Puolikkaissa Grasso keskeytti ekan päivän, mutta johtaa silti yli kymmenellä pinnalla. Meikäläisen tallikaveri Pellegri oli kotikisassaan päivien ykkönen ja kakkonen ja samalla yleiskisan nopein. Viisisatasissa Sala voitti molemmat päivät ja vaan tosi möhliminen voi viedä siltä mestaruuden.

Pikkunelareissa Jösse voitti ekan päivän, mutta harvinaisesti kaatuili useampaan otteeseen tokana päivänä ja oli vasta viides. Jössen pahin kilpakumppani Kent Karlsson oli päivien neljäs ja toka. Eroa Jössen hyväksi on edelleen kymmenisen pinnaa.

Ruotsin ja Suomen kisat ovat siis joka luokan osalta jänniä ja mitä vaan voi tapahtua, sillä täällä ajetaan kuitenkin aika erityyppisissä maastossa, kun mihin monet keski-eurooppalaiset ovat tottuneet.

Kaikki vaan kannustamaan Seinäjoelle!

CIAO!